

ALI SE CERKEV V SLOVENIJI STARA IN MANJŠA?

Takšno vprašanje so zapisali na prvi strani katoliškega tednika Družina nad sliko brezjanske bazilike v osmi številki, 23. februarja 2003. In dodali: Potrebujemo duhovnikov.

V slovenskih škofijah vsako leto pripravijo statistiko. Iz leta v leto je opazno rahlo upadanje duhovniških poklicev in višanje povprečne starosti duhovnikov. Očitno se tudi na tem področju že kažejo spremembe v demografski sliki, ki za Slovenijo že nekaj let ni obetavna. Tako je konec lanskega leta na enega duhovnika prišlo približno 1676 državljanov Republike Slovenije (katoličanov je seveda manj). Ob tem podatku je treba spomniti, da nekaj deset slovenskih duhovnikov deluje v tujini, nekaj jih je upokojenih. Tako pride na enega duhovnika še večje število. Vseh duhovnikov (škofijskih in redovnikov) je bilo konec lanskega leta 1181. Za primerjavo: v Sloveniji je konec leta 2001 delovalo 4526 zdravnikov, kar je skoro štirikrat več kot duhovnikov. Zanimiv je tudi podatek o podeljeni birmi. Zakrament birme je prejelo 12.426 birmancev. Če bi birmovali le aktivni škofje (brez upokojenih), bi vsak izmed osmih škofov moral birmati 1553 birmancev ali vsako nedeljo v letu približno trideset.

Nekaj podatkov po posameznih škofijah. Podatki v oklepaju veljajo za konec leta 2001. V koprski škofiji je bilo inkardiniranih 163 (163) duhovnikov. Povprečna starost duhovnikov je bila 56 let, 6 mesecev in 12 dni (55 let, 10 mesecev in 27 dni). Lani je bil posvečen le en škofijski duhovnik, predlani samo en redovni. V škofiji deluje 31 (32) redovnikov in 85 (77) redovnic. V bogoslovju je enako število bogoslovcev 11 (11). Umrl je en (5) duhovnik. Kanonično poslanstvo je prejelo 14 katehistinj, birmanih je bilo 1333 (1596) birmancev. V ljubljanski nadškofiji se je število duhovnikov zmanjšalo na 422 (424), na račun manjšega števila redovnikov 164 (175) in enega duhovnika več umrlega 8 (11), kot je bilo posvečenih 7 (6). Manj je bilo tudi posvečenih redovnikov 1 (6). Obetajoča podatka sta povečano število bogoslovcev 45 (42) in manjša povprečna starost duhovnikov približno 56 (59) let. V lanskem letu je bila zasedena ena župnija več, birmanih pa je bilo 3358 birmancev. V

mariborski škofiji je lani delovalo pet redovnih duhovnikov več 74 (79), kar je približno izenačilo število umrlih 5 (6) in posvečenih duhovnikov 3 (2). Vseh škofijskih duhovnikov je bilo 327 (332). Birmanih je bilo 7735 birmancev (7013).

ALI SE SLOVENSKA SKUPNOST V AVSTRALIJI STARA IN MANJŠA?

Prešteli nas bodo!

Pater Tone je pod tem naslovom v junijskih Mislih leta 1996 na strani 134 zapisal: »Med 27. julijem in 6. avgustom vas bodo obiskali popisovalci in vam dali formularje, ki jih boste morali izpolniti. Po zadnjem štetju leta 1991 nas je uradno le okoli 6.400. Predzadnje štetje je imelo precej večjo številko: nekaj nad 16.800. Če hočemo kot slovenska skupnost v Avstraliji tudi praktično obstati, se moramo letos bolj potruditi, da bi se vsi s slovenskimi koreninami predstavili kot Slovenci. Zakaj je to pomembno? Samo če dokažemo, da nas je nekaj, lahko pred državo opravičimo potrebo po učenju slovenskega jezika v državnih šolah, ure slovenskih programov na različnih radijskih postajah in televiziji, tudi potrebo po slovenskih duhovnikih (napisati moramo tudi, da smo katoličani) in podobno.«

Gospod Florjan Avser je letos januarja zapisal na drugi strani Glasa Slovenije: »Uradni podatki pravijo, da nas je pol milijona, ki živimo zunaj Slovenije. Neuradni podatki pravijo, da nas je v Avstraliji vsaj dvajset tisoč, pa se človek, ko obiskuje naše klube in cerkve sprašuje, ja, kje pa so vsi ti Slovenci, saj nas kaj več kot sto skoraj nikoli ne obiše kakšne od slovenskih zabav ali slovenske maše. Največ se nas zbere na pogrebih, otroški jok novorojenčkov pa je v slovenskih družinah, tako tukaj kot doma, že prava redkost...«

V knjigi Brede Čebulj-Sajko z naslovom Med srečo in svobodo, Ljubljana 1992, beremo na strani 77: »Leta 1973, eno leto po tem, ko je delegacija Slovenske izseljenske matice prvič obiskala avstralske Slovence, je bilo v Rodni grudi

objavljeno, da na avstralski celini v večjih mestih živi 17.355 Slovencev. Avtorica članka pa dodaja, da je tej številki potrebno prišteti še »4.645 naših ljudi, ki živijo v drugih krajih Avstralije« (Mila Šenk, Slovenci v Avstraliji, Rodna gruda 20/1973, šte. 11, stran 26). Tako naj bi po približnih ocenah tamkaj prebivalo od 20 do 22.000 Slovencev.

Podobne ugotovitve se nahajajo tudi v Slovenskem koledarju, kjer je omenjeno, da glede Slovencev v Avstraliji »točnega števila ne vemo... Ocene ljudi, ki majo največ vpogleda v to, se gibljejo od 15 do 30 tisoč. Po naši oceni bo število 20.000 še najbližje resnici...«

Glede na to, da se je izseljevanje Slovencev v Avstralijo zaključilo okoli leta 1975, so nekateri mnenja, da je realnejše govoriti o številki 25.000. Vanjo naj bi bili zajeti izseljenci prve generacije.« Tako Breda Čebulj-Sajko pred enajstimi leti.

Pater Bazilij je 9. aprila 1991 napisal dokument v angleščini *To whom it may concern*, kjer pravi takole:

»Tukaj potrjujem, da vsebuje datoteka Slovenskega verskega in kulturnega središča v Kew okoli 1500 naslovov

slovenskih družin, ki živijo v Viktoriji, največ izmed njih v Melbournu. To število pomeni najmanj 5000 do 6000 Slovencev.

Po mojem štetju bi moralo biti vsaj še 600 več naslovov slovenskih družin v Viktoriji, ki niso registrirane v našem središču niti ne pri kakšnem viktorijskem klubu. Takšne zasledim od časa do časa, posebno ko rabijo kakšno obliko pomoči. Imam tudi okoli 200 tako imenovanih »mrtvih naslovov« družin, ki so se preselile in niso sporočile spremembe naslova. Skoraj vsak teden dodam temu seznamu en ali dva naslova teh »izgubljenih družin«.

Seznam porok slovenske cerkve (bistveni del našega središča v Kew) vsebuje 1395 porok in v Krstno knjigo je vpisanih 2644 imen krščencev –

slovenskih otrok. Veliko več otrok iz slovenskih družin je bilo krščenih v avstralskih župnijah in veliko porok Slovencev je bilo sklenjenih v avstralskih cerkvah ali na poročnih uradih (Registry Office).

Po moji najboljši presoji bi bilo število Slovencev v Viktoriji nekje med 10.000 in 12.000. Na žalost so podatki Slovencev v Avstraliji neznani, kajti sem smo imigrirali kot jugoslovanski, italijanski ali avstrijski državljani. Vendar smo različna narodna skupina, s svojim lastnim jezikom in kulturo, staro nad deset stoletij. Vaš vdani Fr. Basil A. Valentine, O.F.M., M.B.E., KSJ, KSG, KtT.«



Prešteli so nas!

In koliko Slovencev so našteli leta 1996? Na internetni strani avstralskega statističnega urada najdemo vse podatke na naslovu:

<http://www.immi.gov.au/statistics/infosummary/slovenia.pdf>

Od tam povzemamo: Štetje prebivalstva v letu 1996 je zabeležilo 6.640 v Avstraliji živečih oseb, ki so bile rojene v Sloveniji. V Viktoriji jih živi 2.829, v New South Wales 2.233, v Južni Avstraliji 502 in v Queenslandu 484. Povprečna starost v Sloveniji rojenih ljudi v Avstraliji je bila leta 1996 59.0

let – v primerjavi 34.0 let je bila povprečna starost Avstralcev. V Sloveniji rojenih Avstralcev je bilo 3.567 moških (53.7%) in 3.073 žensk (46.3%). V popisu leta 1996 se je večina izjavila za katoličane (5.822), luteranov je bilo 53 in jehovcev 49; 4.2% pa sta se izjavila za neverne, kar je precej manj, kot jih je od celote avstralskega prebivalstva - 16.6% .

Druga generacija – Otroci v Sloveniji rojenih staršev: 5.834, kar je 806 manj, kot v Sloveniji rojenih. Če vse to seštejemo, dobimo približno število slovenske skupnosti v Avstraliji – in to je 12.474 oseb. **Opomba:** Pred letom 1996 popis prebivalstva ni razlikoval različnih držav nekdanje SFRJ. Popis leta 1996 je prvič zaobsegel sedaj nove neodvisne države: Hrvaško, Slovenijo, Bosno

in Hercegovino, nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo ter nekdanjo jugoslovansko republiko Srbijo in Črno goro. Zaradi bližine teh dogodkov je še vedno 32% ljudi zapisalo le, da so rojeni v nekdanji Jugoslaviji. Zato so končni podatki pomanjkljivi. Tako poroča o popisu iz leta 1996 za The Slovenia-born Community Department of Immigration and Multicultural Affairs na svoji spletni strani.

Iz slovenskega veleposlaništva v Canberri so mi 23. marca 2003 poslali podatek, ki so ga dobili na ministrstvu za imigracijo, da je bilo po zadnjem popisu leta 2001 skupaj 15.934 oseb (rojenih v Sloveniji plus osebe s slovenskimi predniki). To je za 3.460 oseb več, kot je to pokazal popis leta 1996.

Torej, koliko nas je?

Po podatkih zadnjega popisa leta 2001 nas je skoraj 16.000.

Misli imajo v Avstraliji 1600 naročnikov. Naslovov rojakov v Viktoriji pa imamo sedaj v našem središču 1202. In še vedno doživljamo usodo pokojnega patra Bazilija, ko piše o »mrtvih naslovih«. **Rafael** v Sydneyu ima 1456 naslovov rojakov iz NSW, ACT, QLD in WA. **Glas Slovenije** ima nad 400 naročnikov. Na internetu ga prebere 150 ljudi iz 45 držav - isto velja za internetno branje Misli.

V Melbournu imamo štiri slovenske klube, pa ne vem, če imajo vsi skupaj tisoč članov. Ob nedeljah se zbere v Kew pri mašah v povprečju okoli dvesto ljudi.

Dve nedelji smo šteli pri naših slovenskih bogoslužjih, pa poglejmo točne podatke:

2. postna nedelja, 16. marca 2003:

V Kew je bilo pri obeh mašah (ob 8. in 10. uri) 239 ljudi (gostoval je zbor Plamen iz Kanade, bila je tretja nedelja – družinsko kosilo; na te nedelje je največji obisk). Ob 8. uri :4 moški, 8 žensk, 2 dekleti. Ob 10. uri: 16 otrok, 130 žensk – od tega 17 mladih, 78 moških – od tega 14 mladih. Pri maši v klubu Jadran ob 12. uri je bilo 77 ljudi. Pri molitvi v Geelongu za +Ano Jager se je zvečer zbralo okoli 100 ljudi.

V Merrylandsu je bilo pri sobotni maši 25 ljudi in v nedeljo ob 9.30 je bilo 8 otrok, 82 moških – od tega 5 mladih, 119 žensk – od tega 11 mladih. Skupaj vseh: 25+209=234.

V Adelaidi je bilo tisto nedeljo pri maši 105

ljudi (87 odraslih, 11 otrok, 7 mladih).

V Canberri je bilo tisto nedeljo zvečer pri slovenski maši 16 moških (3 mladi) 17 žensk (od teh 5 mladih). Skupaj vseh 33.

3. postna nedelja, 23. marca 2003:

V Kew je bilo pri obeh mašah 175 ljudi. Pri maši ob 8. uri: 10 žensk, 5 moških. Ob 10. uri: 86 žensk, 57 moških, 11 mladih, 6 otrok. (V soboto popoldne, 2. marca 2003, je bilo v Kew na praznovanju 25-letnice slovenskega jezika v državnih šolah Viktorije skupaj z gosti in nastopajočimi od 220 - 240 ljudi).

V Merrylandsu je bilo v soboto zvečer 26 ljudi. V nedeljo ob 9.30: 10 otrok, 81 žensk + 26 mladih žensk; 56 moških + 10 mladeničev = 183. Sobota + nedelja skupaj = 209 ljudi.

V Figtree je bilo ob 5.00 popoldne pri slovenski maši 42 ljudi: 25 žensk, 17 moških.

V Adelaidi je bilo pri maši 98 ljudi: 11 otrok, 6 mladih, 81 odraslih.

Tako govorijo številke. Ne povedo vsega, povedo pa, koliko lahko še skupaj stopimo in kaj lahko še skupaj zmoremo. Še vedno velja tudi ugotovitev patra Bazilija, da se »neznani« prikažejo, ko potrebujejo kakšna pomoč. Kar nekajkrat so me našli, ker je bilo potrebno »nekaj podpisat«. Nemčija je nekaj dala, Italija je nekaj dala, denacionalizacija,...Vsi pa zahtevajo neke podpise...

In se srečamo rojaki.

Da je umrl pater Bazilij, ne boste verjeli, to je lahko še vedno novica tudi med Slovenci v Melbournu. To se mi je zgodilo že vsaj trikrat. Na mednarodnem letališču pred odhodom Laudinega letala 1. marca letos sem slučajno srečal Slovenca, ki živi že 50 let v Melbournu, pa ni vedel ne za klube ne za cerkev ne za slovenske radijske oddaje. Milo se je stožilo njegovemu bratu, ki ga je skupaj s svojo ženo obiskal, ko je slišal za vse to. On pa nič... Pa kaj, naj zdaj jokamo za izgubljenimi? Po svetopisemsko se moramo veseliti nas najdenih!

In morda še primerjava, koliko ljudi pride na enega slovenskega duhovnika v Avstraliji. V Sloveniji pride na enega duhovnika 1676 ljudi, v Avstraliji pa 4000 in tisoči kilometrov! Je pa res, da jih duhovnik v Sloveniji lahko sreča dva tisoč, na Brezjah pa tudi štiri tisoč pri eni maši, v Avstraliji pa se že težko zbere štiristo Slovencev na enem kraju.

p. Ciril

Zahvala iz Državnega zbora RS

Spoštovani gospod pater Ciril Božič, dovolite mi, da se vam v imenu delegacije Državnega zbora Republike Slovenije in v svojem imenu zahvalim za sodelovanje in gostoljubnost v času obiska v Melbournu, februarja 2003.

Srečanje v verskem središču Kew in pogovor s Slovenci je bil za nas dragocena priložnost spoznati vaše dejavnosti in prizadevanje za ohranjanje slovenske identitete, pa tudi probleme s katerimi se soočate. Komisija za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu si bo pri svojem nadaljnjem delu prizadevala za rešitev vsaj nekaterih najbolj perečih težav.

Posebej se želim zahvaliti za izčrpno in skrbno pripravljeno predstavitev dejavnosti verskega in kulturnega središča, ki nam je dokazala veliko predanost in prizadevanje za slovensko kulturo in jezik.

Prosim vas, da prenesete našo zahvalo in priznanje vsem, ki so sodelovali in, ki se vsakodnevno trudijo za ohranjanje slovenstva. Čestitam vam za vaše delo in za vse dosežene uspehe ter vas najlepše pozdravljam.

Franc Pukšič, predsednik



Delegacija Komisije Državnega zbora RS za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu pri sveti maši v Merrylandsu, 16. februarja 2003. Z leve na desno sedijo v prvi vrsti: predsednik Komisije Franc Pukšič, člana dr. Janez Podobnik in Ivan Kebrič, odpravnik poslov veleposlaništva RS Bojan Bertoncelej, častni generalni konzul RS Alfred Brežnik in Barbara Sušnik z Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu na Ministrstvu za zunanje zadeve.

NOVI KNJIGI

Ljenko Urbančič, ŠE NEKAJ IVERJA, Sydney 2003. To je naslov že pete knjige izpod peresa Ljenka Urbančiča. Knjigo je predstavil 16. februarja 2003 v dvorani Verskega in kulturnega središča v Merrylandsu g. Franc Pukšič, predsednik Komisije Državnega zbora RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Častni generalni konzul g. Alfred Brežnik RS za NSW je podal nekaj podatkov o piscu. Navzoč je bil tudi častni generalni konzul RS za Novo Zelandijo g. Dušan Lajovic s soprogo Sašo. Knjiga ima 242 strani in vsebuje tudi 13 razgovorov s slovenskimi kulturniki leta 1944, ki so bili objavljeni v ljubljanskem Jutru. Knjigo je oblikoval Danilo Kalin. Barbara Suša piše o Urbančiču kot literatu, obdarjenem z literarno žilico, ko se lahko izkaže kot pravi mojster črtice in anekdote, saj zna spretno ubesediti dogodek in pričarati razpoloženje trenutka. Cena knjige je \$20 + poština. Naročila sprejema Ljenko Urbančič, PO Box 70, Waverley NSW 2024, telefon 02 9389 9517.

Aleksandra Ceferin, SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA – 25 years of Slovenian language in Victorian Schools, Institute of Slovenian Studies of Victoria 1977 – 2002. Oprema knjige Tanja Ledwich (Brgoč), tisk Finsbury Printing (Ernest Orel), Adelaide. Bogata kronika (136 strani) velikega dela poučevanja slovenskega jezika v Viktoriji z mnogimi informacijami in bogato slikovno opremo. Knjiga je bogat pričevalec časa srebrnega jubileja, v katerem je obiskovalo slovensko šolo 500 učencev in 78 jih je naredilo maturo iz slovenskega jezika. Knjigo je predstavil na slovesnosti 25-letnice poučevanja slovenskega jezika v državnih šolah Viktorije 22. marca 2003 g. Bojan Bertoncelej – o tem podrobno piše A. Ceferin v teh Mislih. Knjigo lahko naročite pri Aleksandri Ceferin, Institute for Slovenian Studies of Victoria Inc., 2/34 Stockdale Avenue, Clayton North VIC 3168.

“Vsaj delo sem imel takoj po prihodu.”

Marjan Lauko iz Sončne obale v Queenslandu je lansko leto napisal knjigo z naslovom GLAVNO JE, DA SMO ZDRAVI. V njej popisuje zgodbo svojega življenjskega popotovanja. Objavljamo odlomek iz 15. poglavja knjige. Zgodba, morda podobna Vaši.

Težek je bil naš začetek v tuji novi deželi,” je začel razlagati Franci, ko sta se vrnila. “Iztrgani smo bili iz domačega vrta, iz vrta domovine, presajeni smo bili v drugi vrt, tujo deželo, ki se je popolnoma razlikovala od vsega, česar smo bili vajeni dotlej. Bil sem brez poklica, brez znanja jezika, brez prijateljev v tuji deželi čisto na drugem koncu sveta. To pa še ni bilo najhujše. Hudo je bilo prenašati ponižajoče poglede tamkaj rojenih, njih opazke, antagonizem in sovraštvo do nas - novodošlih. Smatrali so nas za nezaželjene, kar so nam tudi nemalokrat očitno dali vedeti. Z nami so ravnali, kot bi bili manjvredni, na neki način skoraj le pol ljudje, kot so Nemci smatrali Slované za podčloveško raso. Težka in truda polna so bila prva leta v tujini. Domotožje nas je mučilo. Vendar smo kar hitro zvedeli za kakega Slovenca, ki je poznal drugega in spoznal tretjega in tako smo se zbirali ob weekendih, hodili na izlete, ker še nismo imeli svojih hiš, da bi povabili prijatelje domov.”

“Kako ste se vozili na izlete?” ga je prekinil Roman. Hotel je spremeniti temo pogovora. Videl je, da je Francija težil spomin na preteklost.

“Eni so imeli motorje, drugi celo že kak stari avto in med potjo so pobrali svoje znance, ki niso imeli vozil. V Melbournu smo poleti vsak konec tedna imeli redni shod v sencah obalnih dreves na plaži Elwood. Tam nikdar ni manjkalo smeha ali slovenske pesmi,” je nadaljeval Franci. “Jaz sem vedno vzel s seboj svojo kitaro in veselje je bilo veliko. Tudi Čehi, Poljaki, Hrvati, Avstrijci so se nam pridružili in pozorno poslušali naše pesmi.”

Malo je obstal. Zamislil se je v preteklost.

“Vsaj delo sem imel takoj po prihodu. Ko sem vzpostavil vezo z mojimi doma, sem se spet zavedal, kje sem, kako daleč od njih, kako daleč od rojstnega kraja, kako daleč od domovine. Prišel je božič. Tam je bilo poletje. Vsi Avstralci so imeli proste dneve, le mi novodošleki smo bili razporejeni na delo. Ni bilo enega Evropejca, da bi imel prosti dan v tem svečanem času. Tolažili smo se s tem, da imamo vsaj 50 procentov višjo plačo na praznični

dan. Kljub temu me je zelo mučilo domotožje. Misli so mi uhajale nazaj v domači kraj, na zasnežne planine, na polnočnico, na naše stare šege, na tradicijo.”

“Tvoj oče mi je dostikrat povedal, kako sta jim s Tomažem finančno pomagala, da so lažje shajali na kmetiji,” je dodal Roman.

“Si lahko zamisliš božič v vročini 40 stopinj? Si lahko zamisliš božič, januar in februar tako vroče, da ti še za jesti ni. Po delu smo se odžejali s pivom, kar je bila edina pijača, ki je uspela pogasiti žejo. Ko si se pa ponoči zbudil s suhim grlom, ni bilo drugega izhoda, kot z vodo odstraniti ta neznošen, nagravžen okus.”

“Dobro vem, kaj mi hočeš povedati,” je z nasmehom pripomnil Roman.

“Tako sem preстал prva leta,” je nadaljeval. “Preselil sem se v Brisbane. Tam sem si našel dobro službo z dobrim zaslužkom in resnično sem lahko začel nalagati denar na svoj bančni račun. Kmalu sem imel dovolj za aro, za nakup lepe parcele izven mesta. Zemlja je bila zelo plodna, potok, ki se ni nikdar posušil, je tekel skozi njo in videl sem rožnato bodočnost. Leta kasneje sem ugotovil, da je ravno ta poteza bila moj resni začetek v Avstraliji. Bila je kot superfosfat, ki je pognojil nove poganjke korenin. Spoznal sem, da moram resno in trezno premisliti, presoditi in ugotoviti, kaj bom počel s svojim življenjem. Ko sem začel zemljo obdelovati in se mi je pridružil še brat Tomaž iz Venezuele, je vsem bila glavna skrb delo na zemlji. Korenine so iz leta v leto postajale močnejše. Moral sem se potolažiti z dejstvom, da vrnitev v domovino, zaradi takratnega režima, postaja vedno bolj neuresničljiva.”

Natanko je opisal stricu Romanu svoj življenjepis. Življenje s Halmo, njen žalosten konec, skrb za vzgojo Adriana, njegove otroške in mladostniške burke, šale, pustolovščine, izumi in končno kako se je ustalil, poročil Tanyo, hčerko slovenskih staršev in postal oče kar štirih otrok - treh sinov in najmlajše - hčerke.



p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUZINA ADELAIDE

Velikonočni razpored v verskem središču Svete Družine

12. aprila, na cvetno soboto, bo umetniško barvanje velikonočnih pisanic s pričetkom ob 12. uri pa vse do 5. ure popoldne. Vabljeni predvsem mladi.

13. aprila, cvetna nedelja: pred mašo blagoslov zelenja in cvetja, nato procesija v cerkev, sledi maša, med mašo bo branje pasijona, letos je po evangelistu Marku. V slučaju slabega vremena bo blagoslov v cerkvi!

14. aprila, veliki ponedeljek: zvečer ob 6. uri bo v katedrali krizmena maša, med mašo blagoslov olj in obnovitev duhovniških obljub.

17. aprila Veliki četrtek: spomin na zadnjo večerjo, postavitve evharistije in duhovništva. Zvečer ob 7. uri sveta maša, po maši prenos Najsvetejšega v ječo, nato molitevna ura za duhovniške in redovniške poklice!

18. aprila, Veliki petek: spomin na Jezusovo smrt na križu in pokop. Popoldne ob 3. uri obred Velikega petka: Pasijon po Janezovemu evangeliju, molitve, češčenje križa in obhajilo. Po obredu bo izpostavljeno Najsvetejše, nad Božjim grobom, zatem molitev rožnega venca. Nabirka velikega petka je namenjena za vzdrževanje cerkva v Sveti deželi. Priložnost za spoved.

19. aprila, Velika sobota: Spomin, ko je Jezus počival v grobu. Ob 9. uri križev pot, nato izpostavitve Najsvetejšega pri Božjem grobu, sledi češčenje Jezusa v grobu.

Popoldne ob 3. uri bo blagoslov velikonočnih jedil.

Ob 3.30 spoved za otroke!

Zvečer ob 7. uri, bodo obredi velikonočne vigilije: blagoslov ognja in velikonočne sveče, hvalnica luči, branje svetega pisma, blagoslov krstne vode, obnovitev krstnih obljub, vigilna maša. Po maši bo vstajenska procesija okoli cerkve, blagoslov z Najsvetejšim. Ob koncu bo blagoslov velikonočnih jedil.

20. aprila, VELIKA NOČ: spomin na vstajenje Gospoda Jezusa Kristusa. Ob 10. uri slovesna peta sveta maša, po maši bodo otroci iskali pirhe okoli cerkve in pred misijonsko hišo.

Rojake v MILDURI bom tokrat obiskal v ponedeljek, 28. aprila. Zvečer ob 7. uri bo maša v cerkvi Srca Jezusovega. Po maši bo srečanje.

Rojake v BERRIU bom obiskal v torek, 29. aprila. Zvečer ob 7. uri bo sveta maša v farni cerkvi Our Lady of River. Po maši srečanje v klubu.

Vsem rojakom želim lepe praznike. Naj Vas napolni s svojim blagoslovom vstali Jezus in naj Vas spremlja tiha notranja sreča in veliko lepih pisank!

p. Janez

